

Storedam Nyt

Nr. 32

April 2021

Sommer 2019 – foto Vibeke 2010

Kære Storedammere og venner

Mens jeg skriver dette (2.påskedag) er vi stadig underlagt Corona-restriktioner i Danmark. Men samtidig går vi mod lysere tider – og det er mit håb, at vi snart er kommet så langt med vaccinationer etc. så vi kan åbne fuldt op, ikke kun på Storedam, men også i Danmark.

Vi har i bestyrelsen talt en del om, hvornår vi kunne åbne – og er nu kommet frem til, at med de retningslinjer der forefindes i skrivende stund, så genåbner vi i uge 21 (24. maj 2021). Alle som deltager på hold skal enten kunne fremvise, at man er fuldt vaccineret eller har en test, der er maks. 3 dage gammel. - Og derudover følger vi de retningslinjer, der var sidste år, da vi havde åbent hen over sommeren. Det kan virke som meget, men det er bestyrelsens ønske, at alle skal kunne føle sig sikker på Storedam.

Men alt er jo ikke kun corona og restriktioner. Vi har benyttet den lange nedlukningstid til at få installeret et nyt køkken, så vores kære økonomaer nu har optimale arbejdsforhold. - Og jeg ved fra dem, som har været forbi, at de er rigtig glade for resultatet.

En anden ting der er sket er, at fyret på Nydam er blevet ordnet. – Det har vist sig (tak til Erik C ☺), at det var samlet forkert; men nu skulle det fungere som ønsket.

Det er hele bestyrelsens håb, at vi her i 2021 får et ”normalt” år, og at vi snart igen kan leve et godt liv, med familie, venner og alle de kære, som vi holder af. For jeg er overbevist om, at det ikke kun er børnene, som har lidt afsavn, – det har vi over 55 jo også.

I håbet om, at vi får et godt år på Storedam.

De bedste hilsner

Kim og bestyrelsen.

Fødselsdage siden sidst

95 år:

Inger Petersen (89)
Elin Jensen (97)

90 år:

Ellen Mortensen (2011)
Anna-Ruth Bavnghøj (97)

85 år:

Birgitte Friis-Mikkelsen (97)
Ester Vammen Christensen (2017)

80 år:

Ketty Norge (2017)
Dorthe Mørch (2018)
Jette Fogh Lokvig (2018)
Gyda Riemer (2017)

75 år

Aase Lund Hjortshøj (2013)
Ruth Halgreen (2017)
Annette Rohde (2013)
Hasse Skouboe Hasselstrøm (2012)

Meddelelser

Kære Storedammere – Kære Holdledere

Som I ved, er jeg den nye redaktør af Storedam Nyt. Jeg håber, at nogen af jer får lyst til at fortælle om jeres oplevelser på Storedam, så Nyt kan afspejle den bredde, glæde og opmuntring, der er ved at være på Storedam og ved at være storedammer. – Og derfor håber jeg på løbende at få indlæg fra jer.

Når der er nok materiale, så kommer der et Storedam Nyt. Dermed er det helt op til jer, hvor tit Nyt kan udkomme. Hvis du synes, at du er bedre til at fortælle end

til at skrive, så ring til mig og fortæl, hvad du gerne vil have med. Jeg håber, at få et godt samarbejde med jer alle.

Lad os samme skabe et godt Storedam Nyt.

Vibeke 2010 – redaktør

Livets gang på Storedam

Nyt køkken

Storedam har, som I ved, været lukket siden **Storedam Nyt** oktober-november udkom. Det har dog ikke ligget helt stille, som Kim skrev, så kan vi glæde os til et nyt køkken. - Og Henny har været på stedet og sender disse ord og lidt fotos

Foto Henny Bøgh

Mange husker sikkert snakken om, at Storedams køkken skulle renoveres. Nu kan jeg da fortælle, at det er sket. Det gamle, hyggelige, men noget umoderne køkken og grovkøkken er væk, og i stedet har vi fået et dejligt, stort, moderne og først og fremmest hygiejnisk køkken med induktionskomfur, stort stålbord, en quooker (hane med kogende vand), masser af skabe og en hyggelig opholdsplads til køkkenfolket. Det bliver spændende at tage det i brug.

Det var noget af en opgave, at tømme det gamle køkken, men et team bestående af utrættelige Karl & Karen samt lige så utrættelige Jan & Ruth Halgreen og undertegnede (jeg blev nu vældig træt) klarede opgaven.

Køkkentingene blev anbragt rundt omkring, - så der så virkelig ikke godt ud i de uger arbejdet stod på. Nu er alt igen sat på plads i det nye køkken. Vi har prøvet

at lægge alt på plads på en logisk måde, men alligevel er det nok lidt af en opgave for alle vore økonomaer og føl at finde tingene. Jeg håber, I vil nyde det og det nye køkken.

Det er klart, at kursisterne får lov til at se det flotte køkken, men ellers vil der fremover ikke være adgang i køkkenet for kursister. Til gengæld er der opstillet et køleskab under garderobestangen overfor kontoret, hvor kursister kan stille medbragt vin m.m. samt medicin, der skal opbevares køligt. Det er også her, man i god tid sætte vandkander ind, så der kan komme kold vand på bordet til måltiderne. Der er også opsat et lille bord samt et skab, så kursister kan varme vand til the uden at gå i vejen for køkkenfolket.

Suk! Suk! - Det er desværre snart længe siden, vi har hygget os sammen på dejlige Storedam, men forhåbentlig varer det ikke så længe, før vi igen kan mødes. – Men lige nu er der kun at vente på, at vi kan vinke farvel til corona og vinke goddag til Storedam.

Henny Bøgh

Nye højskolesangbøger

Så er de ny udkomne Højskolesangbøger kommet i hus 19. udgave – 2020.

De er blevet stemplet med Storedams stempel og forsynet med ”farvel-verset” på indersiden af omslaget.

Vi glæder os til at synge alle de sange, vi kender, og til at lære mange nye sange.

Vibeke Boye, 2013

Årshold

I sidste Nyt var der et opråb. Hold 2018 bejlede til storedammer, der kunne tænke sig at være med på årshold 2018.

Derfor sætter jeg i dette Storedam Nyt fokus på glæden ved at høre til på et års-

hold. – Jeg søgte indlæg herom. Det gav to om glæden ved årgangshold, et par erindringshistorier og et om glæden ved Storedam.

Om årshold 2015

v. Kirsten Fischer

Da jeg for allerførste gang deltog i et kursus på Storedam i september 2014, undrede jeg mig ret meget over, at jeg flere gange fik spørgsmålet ”og hvilken årgang er du?”. Jeg troede, spørgsmålet gik på, hvornår jeg var født og svarede derfor troskyldigt, at jeg var født i 1947. I uge 17 i 2015 kom jeg imidlertid på introkursus, og det har nok først været i den forbindelse, at det gik op for mig, hvad spørgsmålet egentlig drejede sig om – nemlig, hvornår jeg var blevet storedammer. Jeg gætter på, at mange andre nye på Storedam har haft lignende oplevelser.

Med introkurset i 2015 fik jeg og de øvrige deltagere et vigtigt indblik i de principper og værdier, der ligger til grund for alt, hvad der foregår på Storedam. Efter min mening er indholdet af introugen afgørende for den fælles forståelse af, hvad det er for et fællesskab, der karakteriserer Storedam. - Og gennem deltagelse i et introforløb får man i tilgift et tilhørsforhold til et årgangshold, der fremover kan være en slags base for at komme på Storedam.

Sammensætningen af årgangsholdene er tilfældig, fordi den udelukkende afhænger af, hvem der har tilmeldt sig og fået plads på introduktionskurset i det enkelte år. Jeg vil sige, at vi på årgangshold 2015 har været meget heldige med holdets deltagere. Men flere andre ting har også bidraget positivt til gruppens trivsel og sammenhold. Det har fx overordentlig stor betydning, at vi valgte Merethe Fehrend som holdleder. Hun sørger blandt andet for et meget højt informationsniveau, god planlægning og for opmærksomhed på, hvordan den enkelte i gruppen har det.

I 2015 var det uge 42, altså efterårsferieugen, der var reserveret til vores første årgangsuge, men det var der kun ganske få, der kunne og ville. Det førte til, at vi først kunne få en årgangsuge i juni 2016, og vores holdledere Helle Neergaard og Edel Vesterlund gav udtryk for stor bekymring for, om holdet kunne komme til at fungere, hvis der gik så lang tid, før vi mødtes igen. Men vi ville så absolut gerne mødes inden, og det førte til en beslutning om en fælles aktivitet i efteråret og en fælles julefrokost. Merethe sørgede for en spændende rundvisning i september på Nordisk Film i Valby, som hendes mand havde tilknytning til. Det viste sig efterfølgende, at vi kunne afholde julefrokosten på Christianshavn, hvor Jytte Christensen kunne leje gode beboerlokaler i den ejendom, hvor hun bor,

oven i købet til en yderst rimelig pris. Julefrokosten er blevet til en fast tradition for årgangshold 2015. Vi har afprøvet forskellige koncepter med maden og er landet på, at vi hver især bringer noget med. Efterhånden ligger det ret fast, hvem der kommer med hvad. Det giver blandt andet den fordel, at vi fx kan glæde os til Karens hjemmelavede karrysild, Karls æbleflæsk og Lilians småkager.

I forbindelse med julefrokosten besluttede vi at mødes i det tidlige forår 2016 til planlægningsmøde for vores første årgangssuge, og her var det Merethe, der lagde hus til – og ydermere serverede en dejlig frokost. Årgangshold 2015 mødte næsten fuldtalligt op, og selv om man skulle tro, det var umuligt at planlægge i fællesskab med ca. 15 mennesker, lykkedes det overraskende godt. Nok især på grund af Merethes skriftlige opsamling på aftalte arbejdsopgaver og referat af mødet.

Årgang 2015

Gennem årene har vi udover i årgangssugerne også mødtes til andre aktiviteter med årgangsholdet, fx Gretes glimrende rundvisning i Ørestaden. Den måtte dog deles i to, fordi første afdeling kom til at foregå i et rædsomt vejr med voldsom blæst og regn. Da vi kolde og våde havde fået os kæmpet frem til Fields, besluttede vi derfor at gå på café og udsætte videre besigtigelse til senere.

Efter interesser og behov har vi desuden mødt hinanden på forskellige temakurser og i Storedamklubben,, - Og jeg tør godt sige, at vi med nogen stolthed præsenterer os som tilhørende årgang 2015. Vi er nemlig enige om, at vi har et su-

perhold, hvor det helt væsentlige er, at vi holder af at være sammen! Jeg tror faktisk også, at vores årgangshold af samme grund mødes oftere end de fleste andre.

Efter en del rykken rundt landede vores årgangssuge til de flestes tilfredshed i uge 34. Både julefrokost og planlægningsmøde er blevet traditioner, som Corona desværre har bragt kludder i. Også årgangssugen i august måtte aflyses, fordi der var for få, der turde deltage på grund af smitterisikoen. Der var imidlertid flere, der gav udtryk for, at de syntes det kunne være fint at mødes. Det var der almindelig tilslutning til, så i uge 34 i 2020 holdt vi sommerfrokost efter julefrokostmodellen som sædvanlig hos Jytte på Christianshavn.

Det er gået for årgang 2015 som for de fleste andre årgangshold. Deltagerantallet aftager med årene. For vores hold har den væsentligste årsag været alvorlig sygdom. Nu er det blevet besluttet at forsøge at lægge årgangshold 2015 og årgangshold 2016 sammen. Det giver god mening på flere måder. Dels var en del af os på en vellykket rejse sammen til Andalusien i februar 2017, og desuden er der flere personlige kontakter mellem de to grupper. Det første fælles møde er planlagt til medio juni i år - atter en gang i Jyttes fine beboerlokaler på Christianshavn.

Merethe Fehrend siger om at være holdleder for årgang 2015:

”Jeg blev valgt til holdleder på introduktionskurset i 2015, og det har været en stor fornøjelse at lave ugekurser på Storedam, arrangere julefrokoster, planlægningsmøder og vandreture for denne fantastiske og entusiastiske flok. Jeg håber, at kunne fortsætte mange år endnu.”

Som alle storedammer ved, så slutter en uge med en festaften.

Årgang 2015 var på Storedam i uge 20.

Hanne Seider holdt nedenstående tale (på jysk) ved vores festaften:

Her på vores sidste aften i 2017 synes jeg, at jeg lige vil have lov til at komme med et par bemærkninger angående den uge, der lige er gået.

For ser I, da jeg snakkede med dem derhjemme, Marie i Mosen, Katrine ved Gærdet og smedens Sofie, om at jeg skulle en uge på Store Dam, sagde de samstemmende: ”Det er da injt noget for dej”. Men nu kan jeg tværtimod komme hjem og sige: ”Det kan I da tro, at det var”.

Det har været alle tiders uge, at være her. Lige fra førstningen, da vi kom, blev vi proppet med de lækreste sager, boller og lagkage, som Tove og Birgit havde lavet til os. De to piger havde man hentet helt ovre i det mørke

Jylland, forstå det hvis man kan, når man tænker på, hvor dygtige de var til at hitte på alskens dejlige retter dag ud og dag ind.

At vi så fik 2 retter hver aften efter et stort morgenmåltid med øllebrød og så videre, en gedigen frokost med det hele, eftermiddagskaffe med hjemmebagt kage. At tænke på, om vi skulle fedes op lige som "Hans og Grete".

Hvad ventede der os dog i den sidste ende??

Jeg havde fået det dejligste værelse med udsigt til en stor grøn eng, hvor jeg hver morgen og dag, ja, selv aften med, hørte mange forskellige fuglestemmer, bl.a. gøgen og nattegalen og en lille flagspætte besøgte os nu og da.

Solen skinnede fra en skyfri himmel, det var som hevet ud af et H.C.Andersens eventyr. Så var der jo alle de andre Storedammer, som jeg var sammen med. Ja, det er jo et kapitel for sig selv.

Merethe, vores tovholder, hun havde godt nok sit at se til, med alt det med pengene, fordeling af værelser og arbejdsopgaver og faktisk skulle hun også ha` ledet morgengymnastikken, men hun var så dårlig, det lille pus, at det droppede vi. Forinden havde hun jo i forvejen haft travlt med at arrangere ture og udskrive programmer til os, jo hun havde da så rigeligt at se til og klarede det hele godt bistået af Jette, hendes højre hånd.

Overfor mig boede Karen og Karl, et par rigtig søde mennesker, som brugte næsten al deres fritid på at holde sammen på både det ene og det andet på Storedam. Hatten af for det - og dog, det søde gik lidt af Karl, da han slog mig i "Piratbridge", men det er en "ganske anden historie".

Længere henne af gangen boede Viktor, en gæv gut på 83 år, som brugte en masse nymodens apparater til at tage foto af os, hvor vi end kom og gik.

Resten af tiden sprang han lidt over, der hvor gærdet var lavest, men det skulle jeg nok selv lade være med at kommentere, eftersom at der var taget enormt hensyn til min skrøbelighed. På "min gang", hvis man kan kalde det sådan, boede foruden Merethe også Benthe. En herlig, glad pige, som ud over at smide sin strikkepind ned under terrassen, så Karl måtte skille den halvt ad for at få den ud igen, gled så lystigt med strømmen.

Annie, som boede i en anden bygning sammen med Helen, Kirsten, Jette og Jytte, var vores telefonekspert. Hver gang én havde problemer med at finde ud af vejkort, vejrudsigt, ommøblering af apps, dips og dups, så var det Annie, man gik til og som for det meste klarede paragrafferne. Helen en skøn kreativ pige, der fabrikerede smykker på bestilling, men ellers med en veludviklet humor, løftede stemningen i tide og utide. Det samme gjaldt Jette og Jytte, ikke mindst når de drak "sjusser" på terrassen før kl. 17.00, vel at

mærke. Sommetider opførte de sig også som skoletøser, når vi sad ved midt-dagsbordet, hvilket kun gav anledning til fælles morskab.

Så mangler jeg vist kun at nævne Kirsten, ukuelige Kirsten, der masede sig hertil på cykel og som havde en dejlig søster Else, der forsøgte at gøre os klogere på Karen Blixen. Om det lykkedes, må stå i det uvisse. Det var også Kirsten, der sørgede for, at der hele tiden var rent og tørt tøj fra vaskeriet.

Nu vil de hjemme i kæret nok gerne vide, hvad vi lavede i alle disse dage. Joh, altså, der var nogle, som strikkede karklude og karklude og karklude og selvfølgelig fortalte hinanden røverhistorier og så var der 2 dage, hvor vi tog på udflugt, henholdsvis til Andelslandsbyen ”Nyvang” i Holbæk og til Knud Rasmussens Hus i Hundested med madpakker og det hele.

Men ellers så spiste og drak vi 3 gange om dagen, hvilede og slappede af. Karl slog græs og fjernede ukrudt, der blev ryddet af og på bordet til måltiderne, vasket op, vasket tøj, terrassen blev fejlet, Karen holdt øje med oprydningen ude og inde, pyh hvor var der travlhed dagen lang. Det hele sluttede af med en festmiddag fredag aften, hvor alle kræfter var sat ind på at skabe det bedste minde for denne uge 20-2017. Så I kan nok forstå, at jeg sagde så mange ”Tak” for denne gang og at jeg glædede mig til, at vi skulle ses til næste år i august på Storedam.

Et årshold er en gave og en fælles indsats.

v. Vibeke Dalum 2010

I 2010 blev jeg storedammer efter at have været på introduktionshold. Min interesse for Storedam lå i patchwork. På årgang 2010 var og er der stor spændvidde. Det vil sige, stor forskel på vores baggrund og de grundlæggende interesser, vi har. - Og årshold 2010 interesserede mig ikke. Hvad skulle jeg der? Dage nærmest uden program! Nej! - Det kunne jeg ikke leve med/bruge tid på!

Andre havde det ligesom mig, for allerede i 2011 valgte tre medlemmer os fra. – Men på grund af de gode vilkår og alt det, der bliver stillet til rådighed for os, så besluttede jeg alligevel at møde op. - Det samme gentog sig året efter. Nu gik det op for mig, at mange, ja faktisk hele holdet, havde besluttet at yde en indsats for at komme hinanden ved. I dag kan vi sige, at det lykkedes.

Det lykkedes, i så høj grad, at vi i dag på en måde er blevet hinandens anden familie. Den familie, vi nyder at være sammen med, at dele sorger og glæder, og ikke mindst hygge sig med en gang om året. Vi var et rent kvindehold. Derfor har

vi kunnet beskæftige os med kvinders liv og livsvilkår, og det har givet mange gode aktuelle snakke. Derudover samler vi hvert år op på hvem vi er, hvad der er sket os hver især på godt og ondt. Som alt andet på Storedam, afspejler det en stor bredde og samtidig giver det nærvær.

Gennem årene er der desværre 2010'ere, der har holdt op på grund af sygdom eller andre ændringer i deres liv. Vi var nødt til at blive flere. I 2017 optog vi Birthe fra årgang 2004. Årgang 2004 var aldrig kommet i gang, og Birthe manglede det fællesskab, et årshold giver. I 2019 var vi alligevel så få, at vi var nødt til at slå os sammen med et andet hold for at være nok til økonomi og føl. Vi slog os sammen med 2017.

2010 på tur

4-10-17 på tur

2017 var kommet i gang, men mange af deres årgang mødte ikke op første gang, de skulle på årshold, så de var meget hurtigt blevet for få. Nok et held for årgang 2010, for i 2019 havde vi en rigtig god uge – nu som årshold 4-10-17.

Det var en god oplevelse, men mange fra det sammentømrede 2010 er bekymrede. 2010 (et rent kvindehold) kan de (2017) rumme os? Kan vi (2010) rumme dem? Selvfølgelig kan vi det! - Og nu er opgaven igen at skabe et godt fællesskab, hvor alle føler sig godt tilpas. Det er en opgave for Ruth, men det er i lige så høj grad en opgave for alle medlemmer i årshold 4-10-17.

For 2010 er det en stor forandring. Karen Margrethe har været holdleder i alle årene. Nu har Karen Margrethe overdraget os - 10'erne - til Ruth, holdleder for 2017. Vi - 10'erne - har sagt OK. Vi ved hvilket fællesskab, der kan skabes på et årshold, og vi ser frem til mange gode uger på Storedam som årshold 4-10-17.

Kort sagt, et årshold er en gave. Jeg håber mange flere vil tage imod gaven og yde en indsats. Det vil sige, prioritere at komme på deres årshold og være med til at skabe holdets fællesskab.

Karen Margrethe Pedersen siger: At være holdleder er en god og udfordrende opgave. Jeg startede som holdleder i 2010, som en person, der var usikker på mig selv, gemte mig helst bag andre. I dag står jeg frem, siger hvad jeg tænker og mener. Mit hold 2010 gav mig selvtillid. I 2019 blev 2010 til årshold 4-10-17. Jeg gav opgaven videre til Ruth. Tak til årgang 2010 for den tillid, I har vist mig.

Erindringshistorier

I dette Storedam Nyt bringer jeg Aase Heidmann erindringshistorien: *Forelskelsen på Storedam*.

Og som I kan se, bringer jeg også Aases opfordring til jer.

Jeg gør det i håb om, at I vil sende jeres erindringshistorier til *Storedam Nyt*.

I næste nr. bringer jeg Aases historie om appelsinen.

Aase Heidmann:

"Jeg vil opfordre storedammere til at skrive erindringshistorier. Det er dejlig beskæftigelse i disse corona-tider. Man kan dele historierne med sit årgangshold og måske sætte dem i Storedam Nyt. Man kan også skrive barndomserindringer. Jeg har haft glæde af at dele erindringshistorier med mine søskende. Og mine søskende deler det med deres børn og børnebørn, som gerne vil høre om, hvordan det var da "bedste" var barn. Jeg har eksempelvis skrevet erindringen: "En appelsin". De som var barn omkring 1950-erne husker sikkert det helt fortryllende ved en appelsin dengang.

Forelskelsen på Storedam

Aase Heidmann 2016

Mange år før jeg selv blev Storedammer, fik vi i vores kollektiv hvert år besøg af et par glade seniorer, som skulle til årgangsmøde på Storedam. Det ene var mor til en af beboerne. De døde begge for mange år siden.

Det var dejligt at få besøg af ældre personer, som udstrålede glæde og forventninger. De fortalte åbenhjerteligt om deres første møde på årgangsholdet. Her havde manden den første dag forhørt sig om, der var nogen, som ville med ham i

teatret om aftenen, da han havde en ekstrabillet. Moderen var hurtig og sagde, at det ville hun da gerne. Og sådan blev det. De tog af sted og fik en dejlig og oplevelsesrig aften. De blev forelskede i hinanden.

De forsøgte at skjule deres forelskelse. Der var dog et problem. Hvordan kunne man sove sammen uden at blev opdaget? Når dørene blev låst ved sengetid, så afstedkom det en masse uro, hvis der skulle låses op i det skjulte – og der skulle låses op igen i det skjulte tidligt om morgenen før nogen fik sko på.

Parret må have været drevet af længsel og urkraft. Løsningen var enkel. Moderen åbnede vinduet sent om aftenen, når andre sov - og så svang manden sig ind over vindueskarmen. En kraftanstrengelse, da manden var dårligt gående med skæv hofte. Tidligt om morgenen kravlede han ud igen.

Parret flyttede efterfølgende sammen, hvor de købte lejligheder i samme opgang lige over for hinanden. Her boede de resten af deres dage.

Foto: Erik Cronquist

Hvorfor blev jeg Storedammer?

v. Erik Cronquist

Som så meget andet i tilværelsen, var det nok en tilfældighed. Som 9 årig blev jeg ulveunge, fordi en legekammerat spurgte, om ikke jeg ville med til spejder, og da han var grøn spejder. – Ja så blev jeg det også. Friluftslivet tiltalte mig og er kommet til at præge hele mit liv.

Første tur kom til at gå til Storedam i starten af 50-erne. Dengang var det ikke udlejet til børnehaver, som det er i dag, så vi havde Stalden en weekend. Vi var

cyklet dertil fra Søborg, hvor jeg dengang boede, og skulle overnatte på loftet i masser af halm fra Løjeltegård sammen med et stort antal mus. Førerne prøvede at tænde op i det gamle sorte støbejernsfyr, men røgen væltede ud og fyldte hele huset, så vi måtte udenfor. Det viste sig, at alliker havde bygget rede i skorstenen, så der ingen træk var. Det endte så med kold mad udenfor. Senere ture gik ofte hertil, så jeg har også boet i Værkstedet og i telt på "Sletten".

En enkelt episode husker jeg tydeligt. Jeg var blevet fører, og der var - som også i dag - ikke afløb på stedet, men opsamlingskloak, og afløbet var stoppet til, så jeg var nødt til at gå over til Lilledam for at høre, hvor vi kunne få hjælp. Jeg var ikke vidende om, at der - som i dag - er hvilepause mellem 13 og 15, så jeg kom til at vække en pæn ældre dame, der gav mig en regulær skideballe, vel at mærke inden jeg fik sagt et ord. Det var mit første møde med Kirsten Lauritzen. Hun blev dog mere medgørlig, da hun hørte om problemet, og hun sendte mig om til gartner Schmidt, som dengang havde opsyn med Storedam.

Spejderbevægelsen fik mig også til at vælge lærergerningen, da jeg synes at have et godt tag på børn og unge, og den kom til at betyde, at jeg der igennem lærte min kone Jette at kende. Vi nåede at få 56 år sammen, inden hun desværre gik bort sidste år i maj. Ved en tilfældighed blev jeg lærer ved Hillerød Skolevæsen, og det blev til 42 år med omkring 5000 elever fra Hillerød, som jeg stadig har kontakt med en stor del af.

Vi begyndte at arrangere rejser for eleverne i vinter- og sommerferierne. Skiture til Østrig og kanoture til Värmland igennem flere årtier. Jeg lejede ofte Gilwellhytten både privat og som forberedelse til ski- og kanoture. Jeg holdt min 33 års fødselsdag, min ældste søns 15 års fødselsdag og flere klasseskift, og som regel med natløb i Kettinge Hegn, der støder op til hytten. Der ligger to kæmpehøje i skoven, - man kan kravle ind i den ene, og her anbragte jeg skolens skelet fra biologilokalet med et stearinlys i den ene hånd og en opgave i den anden. Det var sjovt at møde folk, der gik tur og så deres ansigt, når jeg kom cyklende med skelet under armen. Min søn vidste jo, hvad der skulle ske, da de var på natløb, så derfor havde jeg i stedet sat skolens store udstoppede grævling ind i højen. Det resulterede i, at første hold kom styrtende tilbage med skrækken malet i ansigtet. De havde hørt historien om, at grævlunger bider i benet, indtil de kan høre knoglerne knase, - og denne var rigtig farlig, for den havde æg. Der lå nogle hvide sten ved siden af den, så jeg var nødt til at lære dem lidt biologi, så de turde tage af sted igen.

Vi var flyttet til Blovstrød, hvor jeg havde bygget vores eget hus i 1972. Vi gik ofte ture omkring St. Donsedam. En dag skulle vi lige se ind i Gilwellhytten, om der var sket nogle forandringer, det var ved 15 tiden. En sød ældre dame spørger,

hvad vi laver der, og da hun hører vores historie, inviterer hun os ned til kaffe og kage på Lilledam. Her møder vi Grethe Lauritzen, og da vi fortæller om spejder tiden, lærergerningen og så yderligere fortæller, at vores ældste søn er uddannet shipping mand i rederiet Lauritzen, så skal vi da være Storedammere. – Og vi behøvede ingen anbefalinger. Det skulle man faktisk have dengang for at kunne blive en del af fællesskabet.

Jette starter så på introduktionsholdet i 2004, mens jeg må vente, til jeg går på pension i 2009. Vagn Andersen, som på det tidspunkt er skovløber, har opsynet. Ham kendte jeg, da jeg ofte fik sankekort hos ham. Da han går på pension, flytter til Kulhuse og får lang køretid, så ringede han ofte til mig, når der var problemer, ”om ikke jeg lige kunne køre forbi og se på det?”. Hans pludselige død gør så, at jeg bliver spurgt, om ikke jeg kan overtage jobbet. - Men jeg har hus på Anholt og er væk hele sommeren, så det bliver den nye skovmand, Christian, man får overtaget til jobbet. Han rejser meget rundt i landet og underviser, og på et tidspunkt vil han ikke mere, så jeg bliver igen spurgt. Vi aftaler, at jeg tager mig så af problemerne i vinterperioden, og Karl påtager sig så at slå græs og ordne de problemer, der kan være i sommerperioden.

Vi (Jette og jeg) var så heldige, at vores årgangshold på et tidspunkt havde flere ægtepar på holdet, og vi havde det meget hyggeligt sammen. Alle var meget engagerede og har påtaget sig mange poster, og flere af os har siddet i bestyrelsen. Men som vi bliver ældre, bliver vi færre på holdet. Vi er nu heldigvis blevet en del af årgang 7-9-13, som også har nogle dejlige energiske medlemmer, så fremtiden ser lys ud.

Nogle har sikkert mødt mig, da jeg på introduktionsholdene bliver bedt om, at fortælle om Storedam og alt det tekniske, som jeg også har ansvaret for. Lad os håbe at vi snart får bugt med pandemien, så tilværelsen igen kan blive normaliseret, og vi kan mødes til mange gode stunder på Storedam.

ALT for mange dropper deres årshold.

Jeg håber nogen har/får tilmeldt sig årgang 2018.

Vibeke 2010

Dødsfald

Siden sidst har vi fået oplyst, at følgende Storedammere er døde: Helga Jensen (81), Bibi Skovbøll (97), Mogens Nielsen (2008), Connie Mønster (2018).

Vi opfordrer alle som har/får kendskab til yderligere dødsfald, at meddele det til Poul Boye. Min mailadresse er: poul@boye.it og min tlf.:40781699

Poul Boye

Hvad drømmer redaktøren om!

Som redaktør drømmer jeg om, løbende at modtage materiale / historier / beretninger om livets gang på Storedam, og den glæde, det er at være storedammer.

Derudover drømmer jeg om, arbejder jeg med at føre Storedam Nyt ind / over i en form, der passer bedre til 2021. Det vil sige, at jeg arbejder med at skabe et format, der er let at læse på tablet og IPad. Det kommer måske til at betyde - selvom bladet stadig kan trykkes og sendes ud, - at det vil være mere spændende at læse det på en tablet / Pc'er, end det vil være, at modtage det på tryk. Indtil videre er det tanker / muligheder, jeg arbejder videre med.

Vibeke 2010 redaktør